

ПЛЕВЕНСКИ ГЛАСЪ

СЕДМИЧЕНЪ ПОЛИТИКО-ЛИТЕРАТУРЕНЪ ВЪСТНИКЪ.

Редакторъ: Г. М. Георгиевъ.

В. „Плевенски Гласъ“ ще излиза всѣка сѣбота. Абонаментъ за година 8 лева, за половина 4 лева. За въ странство 10 лева. Правителствени и частни обявления на всѣка дума по 3 ст. за едно обнародване. На първа страница на дума по 10 ст. Цари за публикуване обявления и други се предаватъ въ Печатницата на Бр. Ст. Бояджиеви, а абонамента въ редакцията. Писма, дописки, книги, вѣстници и пр., се испращатъ до администрацията на вѣстника въ г. Плевенъ. Писма и дописки неосвободени не се приематъ. Ръкописи се връщатъ, ако бъдатъ платени. Обявленията на г. Приставитъ по 2 ст. на дума.—Единъ брой 10 ст.

Д-ръ В. Попповъ

(хирургъ)

Тригодишенъ асистентъ при хирургическата клиника на университетската кантонална болница въ Женева, обявява, че приема въ домоу си, находящъ се на улица Мария-Луиза № 2716, гдѣто освѣтъ свидетелствувания, медицински наставления и помощи, съ особена старателност и успѣхъ извършва всѣкаквъ видъ операции, като: за ракъ въ чървата, стомахътъ и другадѣ, кропфъ килъ (исипване), сплитане на чървата, камъкъ въ мехурътъ и пр., а също и лѣкуване на всѣкаквъ видъ венерически болѣсти, счупено, искълчено и пр.

Приеманieto става отъ 1 до 4 часѣтъ по слѣ обѣдъ. 1—2

Американското Дѣвическо Училище въ Ловечъ ще се отвори тази година на 20-й Августъ вѣтх. календаръ. Онѣзи, които желаятъ да постѣпнѣтъ въ училището нека отъ рано пратѣтъ заявление до Директорката на училището, която ще ги снабди съ програмата и нужните мѣрки за постѣпване въ училището.

Адресъ:

Кейтъ Б. Блякбърнъ

Директорка на Амер. Дѣвическо училище
1—4 Ловечъ.

Плевенъ, 23 Юлий 1897 год.

Негово Ц. Височество въ Романия.

Когато бѣде на расположеение вѣстникътъ на читателитѣ ни, нашия любимъ господаръ, Негово Царско Височество, заедно съ свитата си, ще бѣде на гости у съседния ни Кралъ на Романия, Негово Величество Каролъ I. Симпатийтъ, уважението, което дължи българския народъ, къмъ съседитѣ ни—Романитѣ, не могатъ да се изличатъ така лѣсно и отъ никакви било български било романски газети. Тѣзи симпатии и това уважение романския народъ е вселилъ много отдавна, тѣ носятъ началото си отъ прѣди 30—35 год. именно, отъ когато у насъ се почна по съзнателно движение за освобождението ни отъ турското робство.

Не толкова съседството, колкото симпатийтъ и признателността, която имаме и дължимъ на Романия, каратъ, што Българския народъ въ лицето на законния си господаръ, да направи едно посѣщение на Карла I. Каквито козни и да се пушаха отъ нѣкой романски вѣстници, като тѣзи отъ родътъ на в. *Adevêrul*, които глѣдаха колкото може повече да охладяватъ отношенията ни мѣжду България и Романия, не могатъ гуди прѣвграда, не могатъ раздѣли българинътъ отъ романеца, защото връзките сѣ твърди, яки и то свързани много отдавна. Това посѣщение ще даде да се разбере, че българския народъ, признава добринитѣ, вършени отъ романитѣ, и тѣ ще се искажатъ отъ нашия Князь. И защо и за какви добрини най сѣтне, България има да мрази романитѣ или да ги прѣсѣлѣдва, когато отъ романитѣ нѣмаме, какво да земаме. Ако има нѣщо, за което можемъ да претендираме, тѣзи наши скромни искания, неможе и Романия да ги отблъсне, защото тя е държава просвѣтена. България иска, колкото българини има подъ владичеството на романия, да могатъ да си учатъ дѣцата на бащиния и майчинъ езикъ, да се не прѣтисняватъ въ тѣзи чисто естествени права, които не се даватъ само въ държави, които иматъ други ограничени управления. Ако отъ това скромно искание може да се създаватъ заплитания, както нѣ-

кой романски недоволни журнали искатъ да кажатъ, много се мамятъ. България нѣма причини да възбужда никакви добружански въпроси, защото мисли, че това, което е дадено по силата на едно рѣшение отъ великитѣ сили, не е по силата двѣ малки държавици, като Романия и България да го развалятъ. Ние българетѣ имаме нужда отъ мирно развитие, искаме нашия народъ да прогресира по исканието на свършенната наука и цивилизация и спорѣдъ правата, които се освѣтени отъ конституцията ни, всички населяющи отечеството ни, да се ползватъ съ човѣшкитѣ блага, които се освѣтени въ нашата конституция.

И у насъ има: Турци, Романи, Еврей, Ерменци и Гърци всички си иматъ училища, никой не имъ прѣпятствува, всички си иматъ училища на своя езикъ; защото то е тѣхно естествено право, освѣтено отъ законитѣ на страната ни.

Господаритѣ на двѣтѣ страни ще искажатъ помѣжду си съседнитѣ и братски задължения и всичкитѣ козни, които нашиятѣ врагове сѣ искали да видятъ усмѣхнени—България смразена съ Романия, ще идатъ по вѣтрѣ. Така и трѣбва да бѣде. Ние като вѣстникари, не можеме до толкова да обвиняваме романския печатъ, защото свѣдѣнията, които черпятъ сѣ отъ много лошъ источникъ, но не може да се прости на нашия опозиционенъ печатъ, който отъ злоба не вижда нищо добро отъ това посѣщение. Нашиятъ „Свобода“ „Народни права“ и другитѣ малки опашчици, оплакватъ Н. Ц. Височество, че не сподучилъ момента на това посѣщение, защото романитѣ бѣде днесъ най лошо настроени срѣщу българитѣ. И това е една безсвѣтна лъжа. Ако бѣше Радославовъ или другъ на властъ непрѣмѣнно щѣше да бѣде вѣмето за посѣщение и отношенията най добри. Това се нашиятъ кжоглѣди дипломати, които има много още да посмърчаатъ около кухнята на палата.

Така или иначе, като публицисти съглеждаме въ това посѣщение една съседна длъжностъ и почитание къмъ Романия отъ признателния Български народъ. Съ това сгоднo посѣщение ще се заличатъ всички търпливи пхтеки, които копаяха нѣкой наши неприятели и България, както и Романия, ще трѣгнатъ пакъ както се вървѣли на прѣди по пхтя на братството, съседното мирно развитие, подържани отъ тѣхнитѣ доблестни Господари Негово Величество Карлъ I и Негово Височество Князь Фердинандъ I, както и отъ просвѣтитѣ имъ правителства.

ХРОНИКА.

*** По случай посрѣщанieto на Н. В. сръбския кралъ Александъръ, въ Романъ, г. г. офицеритѣ отъ 4 плевенски полкъ, а именно: полковникъ Фиковъ, майоръ Икономовъ, капитанъ Диноловъ поручикитѣ Мариновъ и Дандоловъ и подпоручикъ Хаджиевъ сѣ наградени съ ордена „такова“ първия съ III степенъ, втори съ IV и другитѣ съ V степенъ.

*** По желание на жителитѣ отъ с. Пърдилово плевенска околия, неблагозвучното име на това село е преименувано въ Николаево. Това рѣшение зето отъ общината е утвърдено по надлежния редъ и е направено вече да се зове Николаево. Слушаме че и селото Мхдоуене въ скоро вѣме ще вземе друго име.

*** На 21 вечертъта престигнахъ класнитѣ ученици отъ Ловечъ заедно съ учителитѣ, които заминаватъ по екскурзия за Никополю и Свищовъ. И нашиятѣ класни ще заминатъ тѣзи дни.

*** Г-нъ Беневъ мин. на вжтр. дѣла е заминхлъ тѣзи дни за Руссе.

*** Става нѣколко писма какъ получаваме отъ с. Вълчи Трънъ, Пордимъ и др. отправени срѣщу държавния Бирникъ Г. Т. Цанковъ, за когото не говорятъ толкова добръ. Не искаме да обнародваме ни едно, защото прѣдполагаме началството да е земало мѣрки за поправление повѣдѣнието. му Ако този г-нъ дѣйствително не се е научилъ да тегли и да го спасяватъ роднинитѣ му отъ унищожение, то нека помисли, че съ повѣдението си врѣди самъ на себя си а никому другиму.

„Нар. Права“ е послужилъ за проста подигравка на нѣкой гевезета отъ Руссе. Единъ Тр. Маневъ, подписалъ по не грамотностъ нѣколко души, заявява, че се отказвали отъ народната партия и сѣ присѣдинили къмъ *честната* либерална партия на чело съ Д-въ Радославовъ. Честната либерална партия трѣбова да направи панахида по случая на присѣдинението на разнитѣ Мухаремовци. Защо ставате за смѣхъ господа прависти.

Отъ София ни съобщаватъ, че мѣжду Радославовъ и С. Ивановъ, произлѣзло едно недоразумение, което твърдѣ ялъ се отразявало на партията. С. Ивановъ, обвинявалъ Радосл. въ недобросвѣстностъ по партията. Д. Тончовъ, водилъ прѣговори. Поголѣмата частъ отъ партизанитѣ бѣде привързани къмъ Ивановъ. Както се вижда и говори, на Радославовъ ще подпишатъ паспорта.

Дядо Цанковъ 50 год. политически труженикъ, прѣстава да сѣмществува политически за една партия, която е носила знамето най честно отъ всички други фракции на либералната партия. При всичкитѣ грѣшки, които е ималъ дядо Цанковъ, като човѣкъ, неговитѣ заслуги за България сѣ голѣми и тѣ ще трѣбова да се възнаградятъ, като на всѣкъ заслужилъ дѣецъ. Ако дядо Цанковъ не бѣше толкова упоритъ и послушаше съветитѣ на приятелитѣ и отъ провинцията и ако дядо Цанковъ, не бѣше толкова убивдалъ ближнитѣ си съмисленици, той и днесъ щѣше да бѣде още добръ съветникъ на днешнитѣ Министри, които му и съчувствуваха. Така или иначе, дядо Цанковъ, трѣбова да се радва, че политиката на княжеството е също онази, каквато и той е указвалъ. Остава на старини възнаграденъ отъ народа да прѣкарва послѣднитѣ си дни. Младитѣ трѣбва да зематъ примѣръ отъ неговия животъ, който е билъ: честностъ и постоянство. Неговитѣ послѣдователи, които бѣха най много въ България не ще забравятъ името му като отличаващо лешето отъ доброто. Че е ималъ качества, които не струваше да се държатъ, то не ще съмнѣние. Дядо Цанковъ направи голѣма грѣшка, че слѣдъ като страда 10 год. въ чужбина се съедини миналата година съ Свирча, Радославовъ, които всѣчески се глѣдали да го унищожатъ, защото ги въздигна. Така или иначе той напуца вече полит. животъ и за него нѣма какво да се говори. Латинската поговорка казва: за умрѣлитѣ не бива да се говори.

*** „Мара“ и „Поздравъ Анки“ два марша съставени отъ извѣстния на българската публика капелмайстеръ Г. А. Мацакъ, се получиша въ редакцията ни, нагласени за пияно. Ние имаме случая да ги чуемъ, и смѣло можеме да ги рекомандуваме на читателитѣ—любители на музиката. Г. Мацакъ принася на българската публика новото си произвѣдение, съ което убогата съ горнитѣ два маршове, бѣдната наша музика. Желаящитѣ, могатъ да се отнежатъ до книжарницата на К. Мутафчиевъ—Плевенъ.

*** Г-нъ полковникъ Фиковъ, заедно съ майоръ Бояджиевъ и капитанъ Христовъ, заминахъ

въ задграниченъ отпускъ на 23 т. м. въ Австрия. Намѣсто г. Фиковъ, остава подполковникъ г. Шиваровъ пом. на полковия командиръ.

Прѣди недѣля и повече, се случило ужасно нѣщастие въ с. Мъртвица. Едно цѣло семейство, както идвало отъ полето било гръмнато отъ гръмотевица и избито въ колата.

Малко смѣшно ще излѣзе. По местирозното подпалване плѣвника на Иор. Дилчовъ, по което се обвинява Марко Карабѣловъ и тѣщаму, ни пишпачъ отъ Ловечъ, слѣдующето. Г. Н. Войниковъ ходилъ въ Ловечъ, викалъ както момичето, така и майка му, общавалъ имъ много работи само да се отрече отъ даденитѣ показания на прѣдварителното дирение. Г. Войниковъ, билъ водилъ това момиче прѣдъ адвоката Башева, гдѣто присѣствували и двоица поемни—свидѣтели. Всичкото витейство на Башева, както и хубавитѣ общания за смѣтка на глатни записовъ ударили у камъкъ, защото горкото момиче останало непоколебимо. Какво ще кажатъ още Томовцитѣ за тази потайностъ. Дали ще каже „Бдителъ“, че и това е клѣвета, че Войниковъ не е ходилъ и защото толкова Г. В. ходи, дали отъ роднински връзки или е свързанъ нѣщо друго яче. Съ удовольствие ще дадеме мѣсто на отговора му, ако обича.

Испититѣ за свършенъ курсъ при мѣстното Държав. Винар. Землед. училище се свършихъ на 14-й текущия. Отъ свѣденията, които имаме, на испитъ сж се явили 14 ученика, отъ които 4 пропаднали на писменитѣ испити 1 на устнитѣ практически, а 9 издържали испита. Издържалитѣ испита сж Александръ Ивановъ, Симеонъ Игнатовъ, Георги Казаковъ, Парашкева Милчевъ, Младенъ Найденовъ, Никола Петковъ, всичкитѣ отъ гр. Плѣвень, Маринъ Николовъ отъ с. Махлата, Петъръ Танковъ отъ с. Крушовица (Плѣв. Окол.) и Димитръ Стояновъ отъ с. Чопкеву (Одринский вилаетъ).

Послѣдня новина отъ София.

„Плѣвенски Гласъ“

Вчера Хинковъ Гого слѣдъ свършване мисията си заминаха прѣзъ Ихтиманъ на поклонение, Рилски манастиръ.

К-овъ

Ученицитѣ отъ III Курсъ на Винарското училище заминахъ на 16-й текущия на ескурзия въ г. г. Ловечъ, Троянъ, Севлиево, Габрово, Пловдивъ, Станимжака, Стара-Загора, Нова-Загора и Казанлъкъ. Съ ръководението на ескурзията сж натоварени Директора на училището. г. Георгиевъ, и учителя Торомановъ. До завършването на Директора, училището и винарската изба ще се управляватъ отъ учителъ г. Г. Вълчевъ.

Въ 2 брой на в. „Бдителъ“ е помѣстено едно антрифиле, съ което се сипжтъ клевети срѣщу г-на Д. Стоянова. Това тенденциозно антрифиле гони цѣлтъ да скомпрометира г-на Стоянова, като му прѣписва нечестни търговски опирации съ единственната цѣль да се нанесе едно пятно както на г-на Д. Стоянова лично, така и на цѣлото съдружие, което се ползува съ едно найдобро и почетно име. Спорѣдъ в. „Бдителъ“ г-нъ Стояновъ, ужъ, билъ събралъ отъ г-на В. Т. Вацова два пжти паритѣ по единъ и сжщи изпълнителенъ листъ. Това съобщение на „Бдителъ“ е съвършено невѣрно. За въстановление на истината ний даваме долнитѣ свѣдения, които, ако г-нъ Ваню Т. Вацовъ намѣри неточни и невѣрни, нека ги опровергае, като сжщеврѣменно и ний си запазваме правото впоследствие да публикуваме всички документи по него, прѣписи отъ които притежаваме. Ний изваждаме истината на явѣ и това може да бжде неприятно на г-на В. Т. Вацова, нъ явяваме, че и ний не сме виновати, защото той прѣвъ даде невѣрно съобщение по това дѣло, слѣдователно знаеше, че ще му се отговори, като се извади на лице истината. Ето въ що се състои дѣлото.

На 1885 год. 5-й Августъ г-нъ В. Т. Вацовъ се явява прѣдъ г-на Д. Стоянова и го моли да му вземе (100) сто лева за 15 дена. Г-нъ Д. Стояновъ удовлетворява просбата му и вмѣсто 15 дена срокъ дава му 30 дена безъ лихва. Издава и записъ, въ който се задѣлжава да брой паритѣ слѣдъ горния срокъ и въ случай, че не устои на задѣлжението и записа бжде протестиранъ да плати всички разноси, които биха послѣдвали отъ завежданието на дѣлото и законната лихва за врѣмето, отъ 5 Септемврий 1885 год. до окончателното имъ исплащане. Срокътъ истекълъ, минжали се година—два, г-нъ В. Т. Вацовъ не се сѣщаль да внесе паритѣ. Г-нъ Д. Стояновъ чакалъ цѣли 4—5 години като напо-

нялъ по нѣкога на Г-на В. Т. Вацова да внесе паритѣ безъ лихвата, и г-нъ В. Т. Вацовъ давалъ общания, които послѣ не изпълнявалъ. Най послѣ записътъ е билъ прѣдаденъ на адвокатъ К. Костовича да събере по него сумата. Костовичъ по доброволенъ начинъ памолилъ Вацовъ да му внесе сумата, като му далъ извѣстенъ срокъ. Послѣдний общалъ, нъ пакъ не останжлъ честенъ на общанието си. Една проста случайностъ помогнала Вацову. Записътъ билъ смѣсенъ отъ г-на Костовича изъ книгата и изгубенъ. Цѣла година се изминжала, а дѣло не било заведено. Най послѣ на 30-й Септемврий 1890 Костовичъ исплаща стойността на записътъ, на В. Т. Вацова, когото билъ изгубилъ. Нъ работата не се свършва съ това. Година и повече слѣдъ смъртъта на К. Костовичъ, г-жа Костовичъ намира записътъ измежду книгата и го прѣдава на г-на Д. Стояновъ, като негова собственост, обаче г-нъ Д. Стояновъ ѝ съобщава че този записъ е заплаченъ отъ нейния мжжъ и той е нейна собственост, нъ като приятелъ на съпругътъ ѝ той взема грижата да събере по него сумата, която ще ѝ прѣдаде. На 19 Мартъ 1894 година, близо 9 години слѣдъ издаването на записътъ, г-нъ В. Т. Вацовъ е билъ даденъ въ сждъ и на 9-й Май с. г. задочно осжденъ. На 1 Мартъ 1895 год. Вацовъ бройлъ 50 лева срѣщу расписка, които веднага били прѣдадени на г-жа Костовичъ. Останжлата сума пакъ не била исплатена. Най-послѣ търпѣнието минжло всѣка граница и понеже г-жа Костовичъ е имала нужда отъ тѣзи пари на 4-й Юний 1897 год. изпълнителния листъ билъ прѣдаденъ на г-на Сждебний Приставъ да го прѣведе въ изпълнение. По невнимание въ заявлението е било пропуснжто да се помене, че срѣщу сумата въ изпълнителния листъ сж получени 50 лева срѣщу расписка. Тази погрѣшка е била исправена веднага като още на слѣдущата сутринъ устно е било съобщено на г-на Пристава за това, а послѣ дадено и допълнително заявление. Всичкитѣ останали пари, заедно съ законната лихва и др. сждебни разноси сж били събрани на 25 Юний н. г. Тѣзи пари на сума 215 лева и 75 ст. въ която сума влизатъ и полученитѣ прѣзъ 1895 год. 50 лева сж минжли на смѣтката на г-жа Костовичъ и прѣдадени ней. Ето какъ стои работата, а не както ъ съобщава в. „Бдителъ“. По една погрѣшка, която скоро е поправена, г-нъ В. Т. Вацовъ е далъ материалъ на „Бдителъ“ да злослови. Че г-нъ Д. Стояновъ не е вземалъ два пжти паритѣ по дѣлото на Ив. Т. Вацовъ е явно. Това се вижда и отъ заявленията, които се намиратъ у г-на Сжд. Приставъ, а така сжщо и отъ обстоятелството, че той съобщава на г-жа Костовичъ, която не е знаела, че тѣзи пари сж били платени отъ нейния мжжъ, че сумата въ записътъ е нейнъ и че въ сжщия денъ, въ който паритѣ се получаватъ отъ пристава се придаватъ ней. Г-нъ Стояновъ е сторилъ една добрина на г-на В. Вацова и за тази сторена добрина става прѣдметъ на ругания и упрекавания. На този г-нъ въ продължение на 12 години сж били правени всевъзможни улеснения и отстъпки, макаръ че паритѣ сж били искани чрѣзъ г-на Д. Стояновъ за г-жа Костовичъ, както това се вижда отъ всичкитѣ книжы по това дѣло. Ако г-нъ В. Вацовъ имаше съвѣсть и срама отъ хората не трѣбваше да отплаща съ неблагодарностъ за сторенитѣ му добрини и да излива своята злѣчь срѣщу тогава, който въ разни врѣмена е правилъ на Фамилията Ви разни добрини, който държи изпълнителни листове отъ години, срѣщу нѣкой членове отъ нея съ единствената цѣль да запази честта и съ надѣжда да се потъкми по единъ доброволенъ начинъ. И ако това не стане и бжде принуденъ да удовлетвори искътъ си чрѣзъ сждебнитѣ изпълнителни власти, дали по сжщия начинъ ще му отплатите? Имате думата г-нъ Ваню Вацовъ. Питаме г-на Вацова, за какво е завѣлъ дѣло противъ Д. Стояновъ, да не би за това, че Г-нъ Стояновъ чрѣзъ сждебний пристава е прибралъ сумата, която той длѣжеше на г-жа Костовичъ?

ОБЯВЛЕНИЯ ОТЪ СЖДЕБНИТѢ ПРИСТАВИ.

№ 3486

Извѣстявамъ на интересующата се публика, че 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване включително ще продавамъ на публиченъ търгъ по първа продажба недвижимитѣ имоти, а именно:

1) Нива въ землището на с. Горня Митрополия, мѣстността „Срѣщу Вълчевицъ“ отъ около 11 декара и 3 ара, оцѣнена за 70 л.; и

2) Лозье, въ сжщото землище, въ мѣстността „Филиповъ геранъ“ отъ около 3 декара и 5 ара оцѣнена за 20 лева.

Продаваемитѣ имоти сж собствени на Лечо Ангеловъ отъ село Гор. Митрополия, продаватъ се по Испълнителний листъ на Плѣв. Окол. Мир. Сждия по искътъ на Тодоръ Христовъ и Спасовъ отъ гр. Плѣвень, спстоящъ се отъ 174 л. и др.

Разгжжданieto книгата и наддаването може да става всѣки ирискхтственъ день въ канцелярията ми.

гр. Плѣвень 18 Юлий 1897 год.

Дѣло № 17 отъ 1897 г.

п. Сжд. Приставъ Плѣв. Окр. Сждъ П. Д. Вълковъ. 1—2

№ 5080

Извѣстявамъ че 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „Мѣстния Вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ, въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ:

1) Кжца въ с. Тученица, въ „Горната Махла“ отъ простъ земенъ материалъ, покрита съ слама и прѣстъ, разгжръ дължина 5, широчина 3, височина 1 1/2 метра дворъ около 3 декара оценена за 760 л. Наддаването ще се почне отъ оцѣнката. Имота е собственъ на Стоявъ Цоновъ отъ с. Тученица, не е заложенъ продава се за удовлетворение искътъ на Пено Геневъ отъ гр. Плѣвень отъ 160 л. лихва и разноситѣ по испълнителний листъ отъ I Плѣв. Мир. Сждия.

гр. Плѣвень 17 Юлий 1897 г.

Пом. Сжд. Прист. при Плѣв. Окр. Сждъ П. Д. Вълковъ 2—2

№ 5081

Извѣстявамъ че 31 день отъ послѣдното двукратно обнародване настоящето въ „Мѣстния Вѣстникъ“ ще се продаватъ на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующите недвижимы имоти.

1) Нива Върбишкото землище мѣстността „Суха Върбица“ около 13 1/2 декара оценена за 270 л.

2) Нива въ сжщото землище мѣстността „Края“ 10 декара оценена 200 л.

3) Нива въ сжщото землище мѣстността „Гарваница“ 7 1/2 декара оценена за 150 л.

4) Нива сжщото землище, мѣстността въ „Лозята“ 8 декара оценена за 160 л.

Наддаването ще ся почне отъ оцѣнката. Имота е собственъ на Димитръ Георгиевъ отъ с. Върбица, не е заложенъ, продава се за удовлетворение искътъ на Пено Геневъ отъ гр. Плѣвень отъ 433 лева и разноситѣ по испълнителния листъ отъ I Плѣвенский Мир. Сждия.

гр. Плѣвень 17 Юлий 1897 г.

Пом. Сжд. Прист. при Плѣв. Окр. Сждъ П. Д. Вълковъ 2—2

№ 5082

Извѣстявамъ че 31 день слѣдъ двукратното обнародване настоящето въ „Мѣстния Вѣстникъ“ ще се продава на публиченъ търгъ въ канцелярията ми въ гр. Плѣвень слѣдующия недвижимъ имотъ.

1) Кжца въ с. Върбица отъ камъкъ и керпичъ покрита съ слама, разгжръ дължина 12, ширина 4, височина 2 метра, съ дворъ 2 декара оценена за 500 л.

Наддаването ще почне отъ оцѣнката. Имота е собственъ на Димо Христовъ отъ с. Върбица не е заложенъ, продава се за удовлетворение искътъ на Пено Геневъ отъ гр. Плѣвень отъ 175 л. и разноситѣ по испълнителния листъ отъ Плѣв. Град. Мир. Сждия.

гр. Плѣвень 17 Юлий 1897 год.

Пом. Сжд. Прист. при Плѣв. Окр. Сждъ П. Д. Вълковъ 2—2

„БЪЛГАРИЯ“

ПЪРВО БЪЛГАРСКО ЗАСТРАХОВАТЕЛНО ДРУЖЕСТВО
Въ гр. Руссе.

Основенъ капиталъ 1,500,000 л. зл. напълно внесенъ.

ОБЯВЛЕНИЕ

№ 1412.

Главното Управление на Г-вото Българско застрахователно дружество „България“ извѣстява, че управляваната отъ него Х-та група на Взаимнитѣ Сдружавания съ 15 годишенъ срокъ считанъ отъ настоящата година, която ще се ликвидира на 1-й Януарий 1912г. и въ която участвува Негово Царско Височество Прѣстолонаслѣдника Борисъ Князь Търновски съ единъ капиталъ отъ 50.000 лева зл., е открита за записване нови членове. Умоляватъ се родителитѣ, които желаятъ да направятъ дѣцата си съучастници въ тази група и имъ образуватъ по единъ неусетенъ начинъ въ продължение на 15 години единъ капиталъ или зестра, да побързватъ и ги записватъ за членове въ сжщата група. Групата брой по настоящемъ по вече отъ 100 записани членове.

Сжщеврѣменно извѣстява се на почитаема та публика, че се введоха вече въ употребление нови таблици тарифи за сдружавания съ гарантиранъ капиталъ (таблица а).

Записванията се приематъ направо въ Главното Управление, въ прѣдставителството въ София или въ провинцията у дружественитѣ агенти, пжтующи инспектори и аквизитори. 10—10

Отъ Главното Управление